ON4CRD

Köide 01

Tere tulemast klubisse — Maailm ja tegelased

Radio Club Durnal ON4CRD

https://on4crd.be

Õiguslikud teated

Köide 01 · Tere tulemast klubisse — Maailm ja tegelased

Veebisaidi väljaandja : Radio Club Durnal ON4CRD

Väljaande juht : Radio Club Durnal ON4CRD juhatus

https://on4crd.be

Õiguslikud teated

Intellektuaalomand

Saidil avaldatud tekstid, pildid, dokumendid, logod ja materjalid jäävad nende vastavate autorite või klubi omandisse. Igasugune reprodutseerimine või taaskasutamine peab austama allikat, kehtivaid õigusi ja autori luba.

Vastutus

Klubi töötab selle nimel, et avaldada kasulikku ja kontrollitud teavet, kuid ei garanteeri vigade, väljajätmiste või katkestuste puudumist. Tehnilist või regulatiivset teavet tuleb kontrollida ametlike allikatega, kui see toetab otsust.

Illustratsioonid on loodud tehisintellekti abiga.

Uks eetrisse

Hämardub, kui nooruk (Lucas) märkab ruumis valgust.

Akna taga ootavad laual seadmed.

Hääl lõikab vaikusse ja annab siis teed kahinale.

Ta otsib pilguga äsja rääkinud inimest.

Tuba näib aga selle kauge hääle jaoks liiga väike.

Tema uudishimu leidis ukse, mida avada.

Esimene tervitus

Hallipäine mees (Henri) tõstab pilgu märkmikust.

Naeratades libisevad prillid veidi allapoole.

Ta tervitab külalist vastuvõetud häält katkestamata.

Žestiga pakub ta kohta laua kõrval.

Nooruk istub, tahtes ühtaegu rääkida ja kuulata.

Esimese kohtumise moodustavad naeratus ja lähemale lükatud tool.

Maailm laual

Nooruk avastab kõrvaklapid, märkmiku ja helendavad skaalad.

Iga ese näib lubavat erinevat lugu.

Ta läheneb raadiole nuppe puudutamata.

Juhendaja näitab käeulatuses kõrvaklappe.

Mikrofon jääb rahulikult alusele.

Selle seikluse alustamiseks piisab kuulamisest.

Keegi, kusagil

Kõrvaklappides ilmub kahina keskelt hääl.

Nooruk kuulab inimest, keda ta ei näe.

Ta kujutleb teist lauda, teist akent, teist silmapiiri.

Hääl vaikib ja teine vastab.

Ka nendevaheline vaikus kuulub avastusse.

Raadio ei jutusta üksinda: inimesed räägivad omavahel.

Nii palju küsimusi

Kuidas leiavad need hääled tee kõrvaklappidesse?

Kas saab kuulda kedagi teadmata, kus ta asub?

Miks kõlavad mõned sõnad nii õrnalt?

Nooruk hoiab kätt üleval, kartes liiga palju küsida.

Juhendaja sulgeb vastamiseks õrnalt märkmiku.

Siin võib küsimusest saada avastuse algus.

Veel üks naeratus klubis

Laua juurde tuleb teine püsikülaline (Simon), kõrvaklapid käes.

Pruunid juuksed ja tume habe raamivad laia naeratust.

Roheline kapuutsiga pusa eristab teda juhendajast.

Ta mäletab tundmatu hääle avastamise rõõmu.

Nooruk tunneb temas ära sama rõõmsa kärsituse.

Laua ümber kohtuvad erinevad viisid raadiot armastada.

Koos kuulamine

Nooruk paneb klapid tagasi pähe ja otsib tuttavat detaili.

Juhendaja ootab vastust ette ütlemata.

Teine täiskasvanu osutab vaid märkmiku tühjale kohale.

Nooruk joonistab sinna liikumise, mida ta enda arvates kuulis.

Ta kõhkleb, alustab uuesti ja võrdleb järgmise kuulamisega.

Väike joonistus viib vestlust edasi.

Ruumi tundmatule

Joonistus pole päris selline, nagu nooruk lootis.

Ta tahaks juba mõista vastuvõtja iga heli.

Juhendaja näitab oma märkmiku veel tühja lehekülge.

Rohelise pusaga mees kehitab sõbralikult õlgu.

Ka nemad kohtavad asju, mida veel ei mõista.

Nii jätab nooruk ruumi järgmistele küsimustele.

Mööda nähtamatut niiti

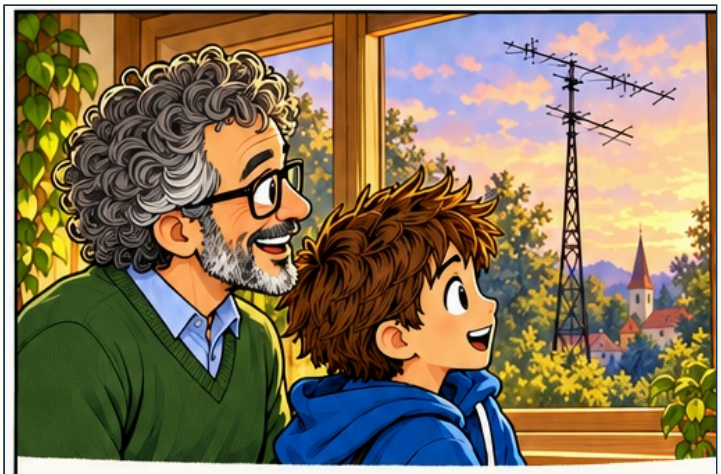
Juhendaja joonistab lehele antenni, raadio ja kõrvaklapid.

Nooruk seostab pildid toa esemetega.

Ta leiab klapid ja tunneb siis ära vastuvõtja enda ees.

Antenn paistab kaugemal akna taga.

Sõrm jälgib joonist ilma midagi lahti võtmata.

Esemetest hakkab kujunema arusaadav lugu.

Detail, mis ei selgu

Saabub uus heli, äratundmiseks liiga lühike.

Nooruk vaatab kohe kahe täiskasvanu poole.

Seekord küsib juhendaja, mida ta päriselt märkas.

Ta kirjeldab heli algust ja kohta, kus järg kadus.

Habemega mees soovitab tähelepaneku alles jätta, jätku välja mõtlemata.

Otsimist saab alustada ka kõike teadmata.

Väike avastus

Sama detail kordub veidi hiljem kõrvaklappides.

Nooruk ajab end sirgu: ta tunneb märgitu ära.

Ta võrdleb kaht kuulamist oma joonistusega.

Juhendaja võtab avastuse vastu lihtsa noogutusega.

Teine täiskasvanu jagab naeratust ega tee sellest võistlust.

See on väike pidepunkt, kuid nooruk leidis selle ise.

Saame enne jätkamist tuttavaks

Õhtu edeneb, aga nooruk ei taha veel lahkuda.

Ta tahaks mõista, kust täiskasvanud saavad nii palju kannatust.

Juhendaja märkab omakorda tema säravaid silmi.

Rohelise pusaga mees pakub, et paneks klapid ära ja vestleks.

Raadio võib veidi oodata.

Enne nende seikluse jälgimist võtame aega tutvumiseks.

Lucas — Otsiv pilk

Nooruki uudishimu paistab juba enne esimest küsimust.

Suured silmad jälgivad toa väikseimatki muutust.

Üks pruun juuksesalk näib alati soengust pääsevat.

Kui miski köidab, kallutab ta pisut pead.

Ta võib väikest detaili väga tähelepanelikult uurida.

Vaimustuse taga on eelkõige soov mõista.

Mis teda innustab

Talle meeldib mõte, et hääl võib tulla teise silmapiiri tagant.

Ta tahab seostada esemeid sellega, mida kuuleb.

Kaart kutsub teda teekondi kujutlema.

Märkmik hoiab avastused käepärast.

Ta loodab kunagi rohkem osata, õppides iga sammu.

Praegu toidab seda soovi kuulamine.

Mida ta alati öelda ei julge

Nooruk kardab vahel liiga lihtsat küsimust küsida.

Paljude nuppude ees mõtleb ta, kust alustada.

Ta tahaks kohe õnnestuda, et tunda end siia kuuluvana.

Siis piisab kõhklusest, et pilk langeks.

Juhendaja annab talle aega sõnad leida.

Kui küsimus lõpuks kõlab, tundub tuba juba vähem aukartustäratav.

Ka käed jutustavad

Avastusest rääkides saadavad käed tema sõnu.

Kuulates jäävad need paigale ja lasevad keskenduda.

Ta tõstab sõrme, kui küsimus meenub.

Pliiats otsib vahel enne pilti kui lauset.

Kui ta ei tea, mida teha, eelistab ta nüüd oma kahtlust näidata.

Neist väikestest žestidest saab teine vestlusviis.

Kõik tema ilmed

Hämmastus avab silmad pärani.

Keskendumine lähendab veidi kulme.

Kahtlus paneb huuled kokku suruma.

Pettumus langetab hetkeks õlad.

Siis süütab uus mõte taas naeratuse.

Kõige armsam on rõõm millestki aru saada.

Sinine ja märkmik

Sinine pusa saadab teda esimestel avastustel.

Heledad paelad kõiguvad, kui ta laua poole kummardub.

Kõrvaklapid tähistavad kuulamisele pühendatud hetki.

Märkmik hoiab nii küsimusi kui vastuseid.

Pliiats ei pea kõike täiuslikuks tegema, et kasulik olla.

Tuttavad esemed aitavad tunda end õppimiseks valmis.

Sama uudishimu kõikjal

Eestvaates otsib ta rääkija pilku.

Küljelt kuulatab ta seda, mis teda köidab.

Tagant tunneb ta akna ees ära sinisest kapuutsist.

Istudes nihkub ta märkmikule lähemale, et seletust jälgida.

Püsti astub ta veidi tagasi, et tervikut vaadata.

Koht muutub, soov mõista jääb samaks.

Energia, mis otsib suunda

Mõte paneb ta vahel oma vaatlustest ette kiirustama.

Käsi liigub ette, siis meenub esmalt küsida.

Ta muudab hoo täpseks küsimuseks.

Juhendaja aitab valida ühe asja, mida vaadata.

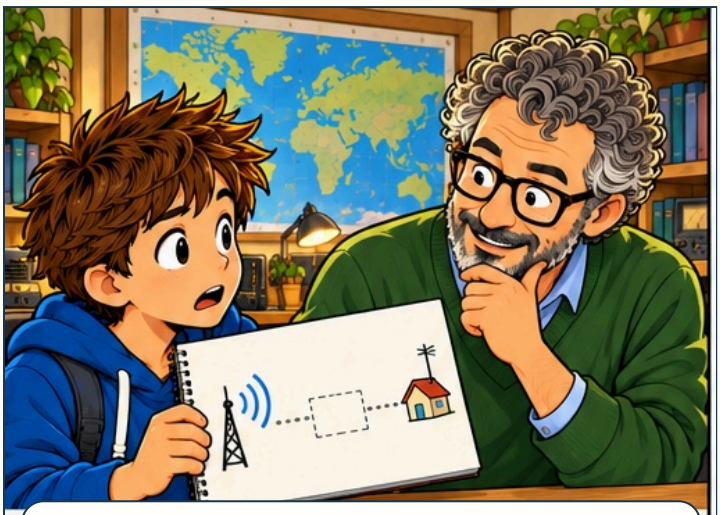

Nooruk avastab, et paus võib selgust tuua.

Vaimustus jääb jõuks, kui sellele suund anda.

Julgus öelda: ma ei mõista

Lõpuks näitab ta joonist, mida ei suutnud lõpetada.

Ta selgitab, kus mõte takerdus.

Juhendaja ei lõpeta joonist tema eest.

Hästi valitud küsimus aitab teistmoodi otsida.

Teine täiskasvanu kuulab järgnevat ettepanekut.

Nooruk avastab, et suudab otsingusse oma osa anda.

Henri — Rohelise kampsuniga juhendaja

Hallid juuksed, prillid ja roheline kampsun eristavad juhendajat.

Naeratus eelneb sageli seletusele.

Ta vaatab enne inimest kui seadmeid.

Küsimuse saabudes pöörab ta tooli päriselt küsija poole.

Talle meeldib näha mõtte sündi nooruki silmis.

Tema roll on otsingut toetada, mitte kõike teise eest otsustada.

Kannatlikkuse žestid

Juhendaja paneb pliiatsi käest, et lõpuni kuulata.

Ta ei täida iga vaikust seletusega.

Noogutus julgustab noorukit jätkama.

Avatud peopesa kutsub vaatama, mitte kiirustama.

Ta oskab pakkuda pausi, kui tähelepanu väsib.

Tema kannatus jätab õppijale ruumi.

Mida ta tahab edasi anda

Talle meeldivad küsimused, mis sunnivad teisiti vaatama.

Ta eelistab mõistetud joonist pikale peast korratud lausele.

Ta hindab süstemaatilisi kontrolle.

Kõige enam meeldib talle nooruki oma sõnadega seletus.

Vastus võib oodata, kui on veel vaja vaadelda.

Tema jaoks algab õpetamine otsingu ligipääsetavaks tegemisest.

Ta õpib edasi

Juhendaja ei väida, et teab iga vastust.

Ebakindla detaili puhul võtab ta kontrollimiseks aega.

Ta avab dokumendi ega toetu ainult mälule.

Nooruk näeb, et küsimusi võib olla ka kogemustega.

Nad võrdlevad koos oma tähelepanekuid.

Usaldus kasvab ka piiri tunnistades.

Juhendaja ilmed

Tema lahkus soojendab esimest tervitust.

Keskendudes lähendab ta märkmiku prillidele.

Üllatus väljendub tõusnud kulmudes.

Kõhklus annab talle mõtliku ilme.

Selge mõte toob tagasi vaevumärgatava naeratuse.

Nooruki edu valmistab talle vaikset rõõmu.

Juhendaja märkmik

Märkmikus hoiab ta mõtteid, mis nõudsid aega.

Mõned joonised on lihtsad, teised ootavad lõpetamist.

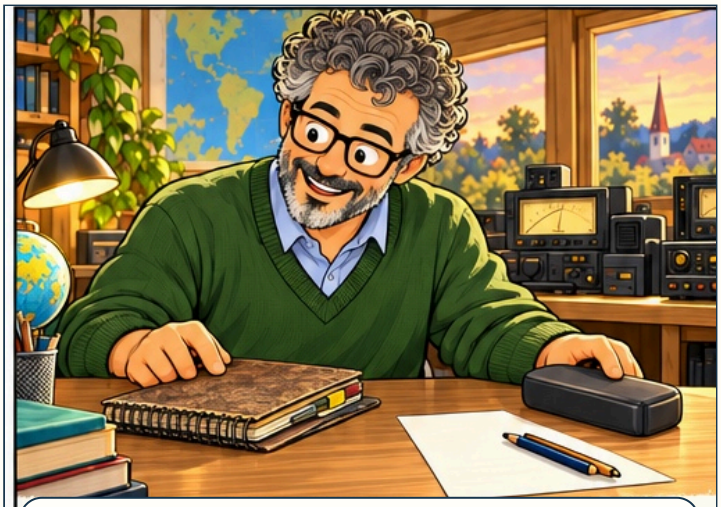
Prillid aitavad jälgida detaile, mida ta tahab üle lugeda.

Roheline kampsun saadab rahulikke hetki laua ümber.

Ta laenab meelsasti lehe, kuid jätab igaühele oma pliiatsi.

Tema esemed jagavad meetodit, mitte ei püüa muljet avaldada.

Kahe rütmi kohtumine

Nooruk tuleb mitme küsimusega korraga.

Juhendaja pakub alustuseks ühe valida.

Üks toob hoo, teine aitab leida rütmi.

Ka nooruk võib märgata detaili, mis juhendajal nägemata jäi.

Siis palub juhendaja tal oma mõtet näidata.

Nende suhe areneb, kui kumbki kuulab teise panust.

Simon — Rohelise pusaga mees

Teine täiskasvanu kannab rohelist pusa, erinevat juhendaja kampsunist.

Pruunid juuksed ja lühike tume habe raamivad nägu.

Ta ei kanna prille ja pilk on väga ilmekas.

Avastusi tervitab ta loomuliku naeratusega.

Ese äratab mälestuse ja sageli meenub talle lugu.

Tema lähedus kutsub nii jutustama kui kuulama.

Kohtumise rõõm

Raadios meeldivad talle ka inimesed häälte taga.

Kaart meenutab vestlust, mitte üksnes seadet.

Talle meeldib avastada sama kire elamiseks teisi viise.

Jutustades jätab ta nooruki küsimustele pause.

Nooruk mõistab, et mälestus võib alata tähelepanelikust kuulamisest.

Inimlik uudishimu püsib tema lugude südames.

Soe energia

Vaimustus paistab tema avatud kätest.

Ta kummardub märkmiku poole, et nooruki mõtet jälgida.

Tema naer lõdvestab õlgu pärast tulemusteta katset.

Ta oskab ka vaikida, et kuulamine saaks jätkuda.

Ta pakub ja ootab siis vastust, mitte ei vea kõiki kaasa.

Tema hea tuju jätab ruumi teiste kõhklustele.

Tema enda ilmed

Lai naeratus saadab taaskohtumisi klubis.

Tähelepanelik kuulamine pehmendab žeste.

Ootamatu heli avab ta silmad.

Kahtlus kogub kulmud habeme kohal kokku.

Jagatud mõte annab talle kelmika ilme.

Teise rõõm toob tema näole sama suure naeratuse.

Kõrvaklapid ja mälestused

Kaasatoodud klapid meenutavad tema kuulamisrõõmu.

Roheline pusa mõjub vabalt ja tuttavalt.

Tema käes saab kaardist loo algus.

Ta hoiab mälestusi, muutmata neid trofeedeks.

Suletud märkmik meenutab ka seda, mida veel kontrollida.

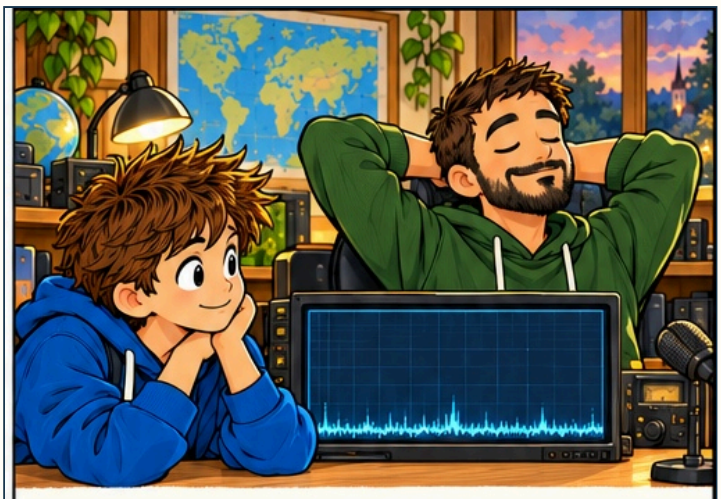

Esemed räägivad tema kirest, kuid ei jutusta kõike tema eest.

Vaimustus võib oodata

Ka rohelise pusaga mees armastab mõtte kiiret edenemist.

Raske kuulamine sunnib teda vahel aeglustama.

Ta võrdleb muljeid sellega, mida päriselt märkis.

Puuduva detaili jätab ta lahtiseks.

Nooruk avastab, et kannatust harjutatakse igal hetkel.

Kogemus ei kustuta õppimisrõõmu.

Kolm kohta laua ümber

Nooruk (Lucas) toob küsimused ja avastamissoovi.

Rohelise kampsuniga juhendaja (Henri) aitab rahulikult otsida.

Rohelise pusaga mees (Simon) jagab kohtumiste rõõmu.

Nad vaatavad sama jaama erinevalt.

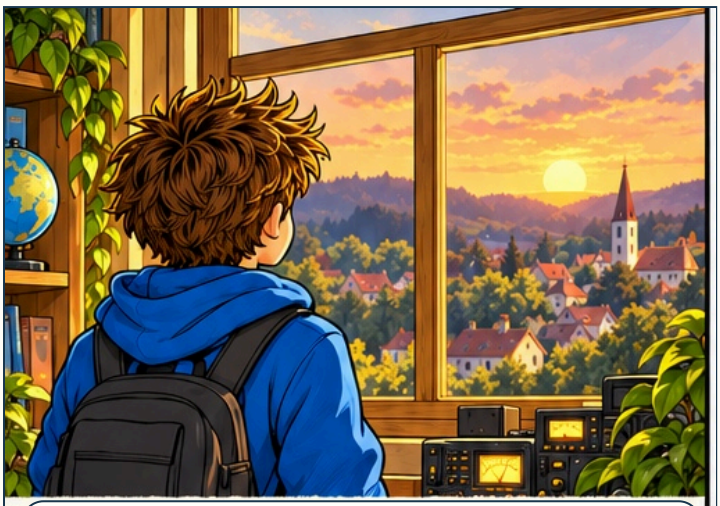

Ükski roll ei võta tervet inimest kokku.

Koos annavad nad uudishimule mitu teed.

Tuntavad ka kaugelt

Akna juures viitab sinine kapuuts noorele vaatlejale.

Hallid juuksed ja prillid saadavad juhendaja rohelist kampsunit.

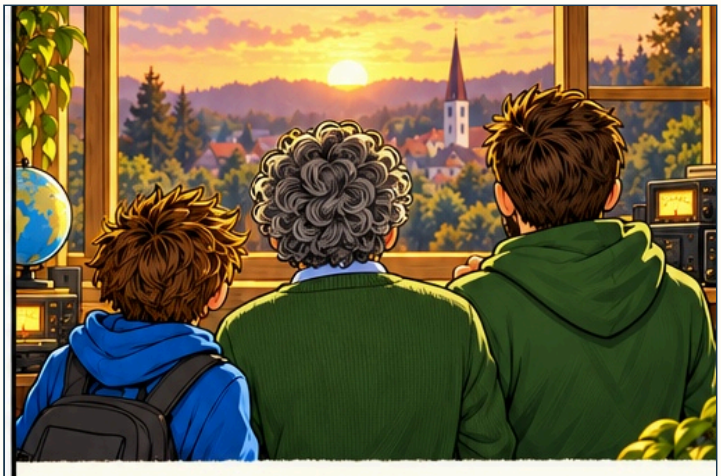
Tume habe ja roheline kapuuts eristavad teist täiskasvanut.

Nad liiguvad ümber laua, säilitades oma harjumused.

Nooruk otsib uut nurka, täiskasvanud teevad talle ruumi.

Nende erinevused teevad rühma kergesti äratuntavaks.

Kohtumispaik

Selles seikluses pakub ruum kohtumispaika.

Laual on koht nii märkmikule kui vastuvõtjale.

Seinakaart kutsub teisi silmapiire kujutlema.

Aken meenutab välismaailma seadmete taga.

Tühjast toolist piisab, et külaline tunneks end oodatuna.

Keskkond loeb eelkõige selle poolest, mida saab jagada.

Tagasitulevad esemed

Vastuvõtja annab koha häältele, mida soovime kuulata.

Klapid aitavad igaühel korraks keskenduda.

Märkmik hoiab jälge sellest, mida päriselt märkasime.

Pildiga kaart meenutab suhtluse inimlikku poolt.

Mikrofon puhkab selle esimese avastamise ajal.

Ese ei määra kasutust: enne õpime, mida see nõuab.

Ühine koht austusele

Vastuvõetud häälel lastakse lõpuni rääkida.

Toas rääkivale inimesele antakse sama tähelepanu.

Nad ei pea kohe mõistma ega pilka kedagi.

Mõtet arutatakse tähelepanekutega, mitte õlakehitustega.

Nooruk näeb, et viisakus kehtib ka mikrofonist eemal.

Austus muutub lihtsaks koosolemise viisiks.

Mida on veel avastada

Nooruki ees on veel palju tühje lehti.

Juhendaja teab, et mõne mõtte juurde tuleb vahel tagasi tulla.

Teine täiskasvanu hoiab uued lood järgmiseks külaskäiguks.

Igaüks annab midagi ja igaühel on ka küsimused.

Seiklus ei luba, et kõik õnnestub esimesel katsel.

See algab soovist üheskoos otsida.

Tagasi esimese kuulamise juurde

Nooruk paneb klapid pähe seal, kus uudishimu algas.

Tuba tundub juba veidi vähem võõras.

Ta tunneb esemed ära, arvamata, et oskab neid juba kõiki kasutada.

Juhendaja istub kõrvale, valmis tähelepanekuid kuulama.

Habemega mees tervitab neid enne kaartide ärapanemist.

Kujuneb esimene harjumus: vaadata, kuulata ja siis küsida.

Küsimuste märkmik

Enne lahkumist kogub nooruk külaskäigu jäljed kokku.

Ta säilitab tuntud heli, joonistatud tee ja veel hägused detailid.

Ta ei muuda oletusi kindlateks vastusteks.

Juhendaja küsib, mida ta tahaks järgmine kord mõista.

Nooruk leiab kohe mitu mõtet.

Ühe valib ta järgmise lehe ülaserva.

Koht, mis jääb ootama

Klapid naasevad alusele, märkmik jääb nooruki kätte.

Ta tänab mõlemat kaaslast ühise aja eest.

Juhendaja näitab tooli, millele saab järgmisel korral istuda.

Rohelise pusaga mees vastab julgustava naeratusega.

Nooruk ei vii kaasa otseteed, vaid siira naasmissoovi.

Ruumi valgus näib nüüd tuttava teetähisena.

Uudishimu ei lähe üksi koju

Koduteel mõtleb nooruk kuuldud häälele.

Ta näeb ka naeratust prillide taga ja teist habeme kohal.

Esemed on leidnud koha inimeste mälestuses.

Kodus avab ta märkmiku, püüdmata jaama jäljendada.

Ta lisab joonise ja jätab ruumi jätkule.

Seiklus jätkub juba küsimustes, mida ta hoiab.

Järgmise külaskäiguni

Kui nooruk naaseb, on esimene küsimus valmis.

Juhendaja tervitab ka teel tekkivaid küsimusi.

Nad leiavad märkmiku ja jaama, endiselt kiirustamata.

Nooruk tahab õppida häid valikuid tegema ja seadmeid mõistma.

Siis võtab juhendaja välja teise märkmiku, täis väikesi pidepunkte.

Nad võtavad aega praktikat saatva vaimu avastamiseks.

Seiklus võib alata

Lucas asetab oma märkmiku juhendaja oma kõrvale.

Esimene käik andis talle näod, pidepunktid ja küsimused.

Enne kõige tegemist on veel palju avastada.

Tema vaimustus leidis koha ja inimesed, kellega edasi liikuda.

Juhendaja avab raadioamatööri põhimõtete märkmiku.

2. köide algab siin: kuulata, mõista ja õppida valima.